

**HDK-VALAND
HÖGSKOLAN FÖR KONST OCH DESIGN**

STUDIE I PORTEN (/PORTAR)

Linnea Dalstrand

Uppsats/Examensarbete:	22,5 hp
Program och/eller kurs:	Textil – Kropp – Rum
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	Vt 2020
Handledare:	Katarina Wiklund
Examinator:	Maja Gunn
Opponent:	Cilla Ramnek, Annika Enqvist
Rapport nr:	2020:04

Abstract

En öppning till ett annat rum. Delar upp ytor. Innanför – utanför. Framför – bakom. Palatset, scenen, hemmet, kojans, gömstället. Mitt arbete kretsar kring *porten*. Formen av en inramning, en inbjudan. Något att dölja, stänga in.

När jag använder mig av ordet ”port” syftar jag på portiker, ingångar, entréer, ridåer, dörrar, gardiner, valv. Jag rör mig kring en arkitektonisk, scenografisk eller hemmets port men touchar ibland också porten som metafor för något själsligt eller kroppsligt. Mitt arbete bygger på min egen process, studie och uppfattning om porten och jag kommer inte gå igenom portar, dörrar, ingångars olika symbolik. Mitt arbete om porten handlar snarare om representationer och abstraktioner. En undersökning i gestaltandet.

STUDIE I PORTEN är ett rumsligt bildbyggande där textil metervara är övergripande medium. En frontal komposition som bjuder in – i bilden, där jag med sparsamt bearbetade material utforskar porten som form, dess dubbelhet och motsatser. Studien berör den fysiska porten vi rör oss igenom, mot metaforen och landar i min uppfattning om den. Det är en pågående studie om textil och stöd med portens representation genom dem.

An opening to another room. Between spaces. Inside - outside. In front or behind. The palace, the stage, the home, the hut and the hiding place. My work revolves around *the gate*. The shape, a frame around something, an invitation. Something to hide, close.

When I use the word "gate" I mean portico, entrances, openings, curtains, doors, portals. I move around an architectural, scenographic gate or the gate inside the home. Sometimes as a metaphor for something spiritual or physical. My work is based on my own process, study and conception of the gate and I will not go through gates, doors, entrances different meaning of symbolism. My work about the gate is rather about representations and abstractions.

My work revolves around a spatial image building where the multitude of textile is the overall medium. A frontal composition that invites - in the picture, where I with barely processed materials explore the gate as its form, its duality and opposites. The study touches the physical gate we go through, towards the metaphor and lands in my view of it. It's an ongoing study in textile and support devices with the gate's representation through them.

Keywords: port gardin ridå drapering rum bild scen kuliss draperi representation textil kropp rum TKR ruin

Innehållsförteckning

Bakgrund	3
<i>PORTEN</i>	3
Syfte	4
Mål	4
Frågeställning	4
Tillvägagångssätt	4
Process	5
<i>februari</i>	5
<i>mars</i>	5
<i>april</i>	7
<i>maj</i>	10
(/portar)	14
<i>Representationen</i>	15
Diskussion och reflektion	16
<i>Dokumentationen</i>	16
<i>Covid-19</i>	16
<i>Process och val</i>	16
<i>Gestaltningen</i>	17
<i>Mål</i>	17
Sammanfattning och resultat	17
<i>STUDIE I PORTEN (/portar)</i>	18
Referenslista	23

Bakgrund

Mitt arbete bygger på kompositioner av form och färg i ett rumsligt bildbyggande. Jag bygger upp och formar bilder med främst textil metervara i fysiska rum vilket har gjort dem delvis platsspecifika. Min process består av ommöblering. Jag plockar fram och plockar bort samtidigt som jag kontinuerligt frågar mig själv – vad händer när jag gör såhär? Jag jobbar intuitivt, skissar i stor skala och genom det jag ser formuleras koncept där olika typer av rum har varit återkommande. Jag har tidigare rört mig kring koja, sovrum, scen där jag formar representationer och kombinerar med attiraljer i rummet. Med representationer syftar jag på former som jag gestaltar/abstraherar utifrån element med koppling till dessa rum eller kropparna i dem. En representation har t.ex. varit en kolonn i form av en textil provlapp. Samtidigt har ett foto av en kropp och en hängande textil fått representera samma kolonn. Kan dessa olika medier representera samma föremål är resonemang jag kan kretsa kring och gärna vill kombinera i samma bild. Bilden jag bygger upp blir senare en representation av ett fysiskt rum som tidigare varit t.ex. koja, sovrum, scen, palats.

René Magritte är känd för sina teorier om representationer, bild och text. Hans målningar består ofta av återkommande element som gardinen, bjällra, himmel, horisont och också målningar. Målningarna i målningarna föreställer ofta samma motiv som själva målningen består av. Ett exempel är *The Human Condition* från 1933 och 1935 där målningen i målningen döljer motivet samtidigt som den föreställer motivet (Paquet, 2006).

Jag använder ofta former som påminner om något som för stunden råkat bli så – en flagga lutad mot en vägg. Jag dras till visualiseringen av något tillfälligt, under process och nästan hastigt sammanfört samtidigt som det finns en noggrannhet och balans. Stegar, ställningar eller klädnypor är ofta en del av mina arbeten. Hjälpmiddel som annars flyttas undan sätts samman med sparsamt bearbetade material. *Jag dras till kontrasten mellan vackra nördiga sömmar mot metervara upphängd med klädnypor.*

PORTEN

Ridå, gardin, draperi har varit återkommande och något som vandrat bland olika rum i mina arbeten – från kojan till hemmet till scenen. Hösten 2019 fick en ridå, gardin, draperi-liknande form *Porten* som titel. I och med det har jag intresserat mig för rum som kretsar kring portar, kolonner och palats – där porten var grunden och kolonnen ett viktigt element som gav stöd till porten och sammanhanget. Porten var utan väggar, som en ingång i bilden och rummet eller ibland som en ram. Den har främst fått vara något som talar om en framsida, en form som visar riktningen i bilden. Ibland öppen att gå igenom eller slutet och tvingar betraktaren att gå runt.

Dokumentation från tidigare arbete

Syfte

Syftet är en djupare studie i porten (/portar) byggd på representationer och abstraktioner. Jag lämnar delvis kolonnen i det här arbetet. Porten är konkret men samtidigt abstrakt och jag vill vara öppen för var den kan leda mig. Jag vill tillåta processen att ta olika riktningar – bort från den fysiska arkitektoniska porten, mot metaforer eller också tillbaka till den stöttande kolonnen. Arbetet handlar, genom processen, om min uppfattning och idé om porten och vad den kan innefatta.

Mål

Ett textilt rum (bild) uppbyggt av min undersökning om porten.

Frågeställning

Hur kan jag med hjälp av olika representationer visualisera min studie om porten?

Tillvägagångssätt

Att vara öppen för processen med en observation kring vad som leder mig till vad är en naturlig del av min arbetsmetod, där jag ofta tar mig tid för analys och närvaro med arbetet. Min arbetsmetod bygger på skissandet i material, färger och former, ta bort, arrangera om och avsätta tid att betrakta. Att låta former ta tid och gå igenom en tanke- och skissprocess är för mig viktigt.

Process

februari

Jag har svårt att börja och startar med flera smådelar som jag gör mest för att göra. Skapar tavlor – en med fragment av en svart ridå. Ridån som en port för något som ska börja – eller sluta. För att dölja tills den öppnas.

Jag skissar fram öppningar i hängande textil men de blir små, för små för mig att ens huka mig in igenom. Mer ett kikhål. Egentligen blir det så för att jag tycker tyget faller fint i just den skalan... gör jag öppningen större tappar den något. Jag klipper hål i tyg, ett valv lagom stort för mig att gå igenom. Men det blir för uppenbart en port. Jag känner mig fast i en form. Hur viktig är skalan och hållrummet?

mars

En plywood-skiva lutad mot en vägg får mig att tänka på en dörr. Testar den både i modell 1:10 och stor skala men dörren blir så tydligt en dörr. Abstraherar den till ett hängande tyg som får samma mått som en vanlig innerdörr. Jag märker hur jag flera gånger undviker den allt för tydliga ingången. Egentligen är det inte alltid viktigt att en betraktare tänker på en port. Är det något annat jag vill åt och är porten bara en utgångspunkt? Ett slags regelverk för mig att hålla fast vid. Porten abstraheras mer och hållrummet känns inte lika viktigt.

När jag börjar reflektera över porten som en fram- och baksida förändras mitt fokus. Jag blir intresserad av baksidor, stödanordningar – som kulisser. Lockas av tanken att inte hänga från taket. Stödanordningarna blir kroppen, en metallställning eller en enkel träskiva. Olika skivmaterial får möta mjukt fallande textil. Jag gillar tanken av att mina installationer kan bestå av stödanordning och noggrant draperad metervara. Tidigare har det varit självklart att stödanordningen är rummet (väggar/tak) eller t.ex. en rundstav. Men i och med porten känns stödanordningen betydelsefull i sammanhanget.

När skolan stänger pga. Covid-19 får jag tillgång till en gammal butikslokal där renoveringen stannat upp. Dammigt kaklat golv och ruffa väggar. Ena väggen är täckt av stora fönster ut mot gatan. Det finns plats att drapera och röra sig runt rummet som skapas. Kanske är det den ruffa känslan som får mig att mer än tidigare dra mig mot det ofärdiga. Ett, från början, tänkt typiskt bakgrunddraperi blir endast skissartat upphängt, som ett gigantiskt lakan på tork. De resterande metrarna tyg får vila på stegen jag använde för att sätta upp tyget. Stegen, som har funnits i mina installationer tidigare tycker jag tillför snarare än stör. Den blir intressant i sammanhanget med dess två delar som stödjer upp varandra.

april

Jag väljer råa skivmaterial som MDF och OSB och överväger fram och tillbaka om de ska målas eller inte. Jag gillar hur de går i samma oblekta färg som textilen. Tyget med måtten av en innerdörr från tidigt i processen, hänger nu över en obehandlad OSB-kuliss. Kulissen har en svag lutning och tyget som hänger över på andra sidan påminner mig om en gardin. En omålad MDF-skiva med formen av ett valv testar jag runt om i installationen. Ett tag blir den fristående. Ensam får den mig plötsligt att tänka på en gravsten istället för en ingång som den var tänkt för. I och med associationen till gravsten får porten en helt annan innebörd som jag inte vet om jag vill ha inslag av.

Lokalen jag befinner mig i är påtaglig. Den tar uppmärksamhet och ibland är jag osäker på om den tillför eller stör mitt arbete. Jag uppmärksammar en före detta butiksentré. Resterna i golvet talar om att det funnits en dörr där och jag belyser väggen där dörren funnits med ordet ENTRÉ, kanske som ett temporärt förtydliga minnet av

dörren. Ett tyg jag håller upp får också agera minne. In i mellan flertalet foton med kamerans självutlösare lägger jag sakta ner tyget på trappavsatsen. Idén med tyget lämnat på en trappavsats tillsammans med ENTRÉ-projiceringen flyttar jag in i installationen. Som en lämning eller ruin.

Slutet av april innehåller snabba beslut när vi plötsligt får komma in i skolan och jobba i verkstäder igen. Jag färgar tyg och inser svårigheterna i att under en begränsad period välja färg, färga, färga om och sedan inse att den turkosa färg jag valde kanske inte alls var det jag ville ha.

Installationen byter lokal – för fotografering får vi tillgång till Stenebys stora vita konsthall med högt i tak och installationen förändras. Jag inser att de tyger jag färgade i skolans verkstäder tillsammans med valvet som mer har blivit en gravsten sticker ut. De talar inte med de andra objekten och jag flyttar ut dem från arbetet. Jag möblerar om och dokumenterar olika alternativ men blir osäker på om jag vill se det som klart eller om jag vill förändra mer. Förändringen i lokalbyte blir större än jag förväntade mig. Vill jag behålla ordet ENTRÉ som projektion eller kanske brodera in det istället? Allt känns oklart och inte tillräckligt genomarbetat.

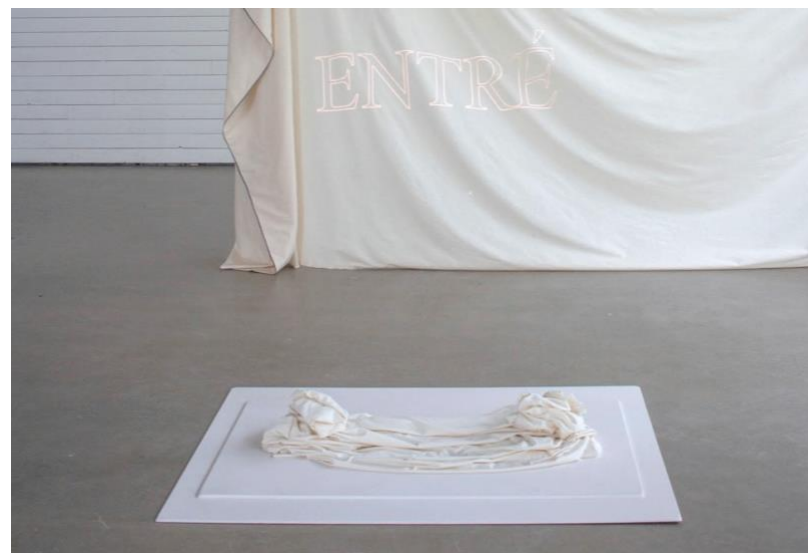
maj

entré (franska *entrée*, till *entrer* 'inträda', av likabetydande latin *i'ntro*), inträdande, inträde, ingång.
Inom teatern: en skådespelares eller rollfigurs inträde på scenen; i sällsynta fall även benämning på ny scen eller akt. ("entré", u.å.)

Jag gillar ordet ENTRÉ i dess dubbelhet av att både vara en fysisk port eller ingång och samtidigt ett ord för kroppen att framföra, att göra entré. Jag beslutar att behålla ordet som projektion pga. att det går i samma koncept som något under process, något förgängligt som kan se annorlunda ut nästa gång. Att väga arbetet mellan bestämt och tillfälligt hjälper mig att göra val. Ridån har en passpoal (ett smalt band sydd i fällan) längs ena kanten, den är bestämd och skapar en fin våg i tygets fall. Dörren – som jag kallar tyget med måtten av en innerdörr, avslutas i en välvd frans på baksidan. Också den bestämd.

Kontrasterna mellan bestämt och färdigt mot något tillfälligt, snabbt ihopsatt skapar en dynamik och narrativ – en studie som pågår, *performativt* men utan den fysiska kroppen. Jag gillar tanken av lämningar och rester från en aktivitet, som en stig i naturen men också i en ruin där det hela tiden pågår en aktivitet av att bryta ner. Tidigt i min utbildning uppmärksammade jag det vackra i förfall.

Efter fotograferingen i konsthallen bestämmer jag mig för att boka in en ny tid att fotografera och då förändra tills dess. I en handledning med lärare uppmärksammar de något jag själv känt skaver. Den låga trappavsatsen med tyget som kommer från processen med den gamla butiksentrén. Den har ingen aktivitet tillsammans med det tunna vita MDF-arket på golvet. Jag gillar den mycket men den känns oklar, stillsam och svår att greppa.

Kanske är bytet av lokal anledningen till att den tappar något. I den gamla butikslokalen räckte det tunna arket för att stanna upp rutmönstret i golvet. Som att lugna ner och ge rum för det lämnade tyget på den. På det neutrala, stilla betonggolvet i konsthallen krävs något mer. Borde jag gå tillbaka till MDF-färgen? Jag beslutar att höja upp arket något men så att det fortfarande har kontakt med golvet. Och även färgsätta det med en svag persika-rosaton för att plocka upp de rosa inslagen i OSB-skivan. Jag vill göra den mer ”klar” än vad OSB och MDF kan upplevas som.

Jag fotograferar igen när podiet är klart och nu känns det som att alla tre objekt talar med varandra. Det finns en viss pastellton över installationen nu som den rosa färgen bidrar extra till. Jag vet inte om det stör mig, troligtvis kommer podiet byta färg i framtiden. Samtidigt tycker jag den håller en jämvikt i installationen, den varken sticker ut eller tar för lite plats.

När jag plockar ihop efter fotograferingen sker ett fint sammanhang som får mig att stanna upp – lämningen på podiet och ridån som faller mot golvet bildar samma form.

(/portar)

För mig har porten kommit att bli något som bjuder in/stänger ute, ramar in/skärmar av eller talar om en framsida/baksida. Kanske ser jag porten i sig som sina egna motsatser. Att porten i mina arbeten blivit kopplad till textil är för mig ganska självklart. Textilen väger hela tiden på gränsen mellan något abstrakt och något i hemmet eller till kroppen och har en stark koppling till att släppa in/stänga ute, dölja/visa. I ett handledarsamtal nämns textilen bakom glas – att den har en intim laddning. Textilen bakom glas (gardinen) döljer det som finns innanför, och du är betraktaren på andra sidan. Det får mig att tänka på Annika von Hausswolffs inglasade draperi och persienner. För mig blir dessa flertalet verk plötsligt en gestaltning av låsta portar. Annikas foton innehåller ofta dörrar som skapar fotots narrativ. En stol på väg ut genom en dörröppning, ett helkroppsporträtt med en dörr på glänt i bakgrunden eller en person framför ett draperi. (Kappel Blegvad, 2013)

Den arkitektoniska porten talar om rum – väggar, golv och tak. Porten som ensam eller idé konkretiserar ett tomrum – den talar om att här finns även ett annat typ av rum. I Berättelsen om Narnia av C.S. Lewis är en garderob porten till en annan värld (Tapper, u.å.). I Alice i Underlandet av Lewis Carroll finns det flertalet dörrar, kaninhålet eller en spegel till andra världar ("Alice i underlandet", u.å.). Portarna är en inbjudan till något spännande och speciellt. Som i ett av de äldsta MMORPG-spel – Tibia från 1997 där en port med en blå portal bakom blir en stor viral händelse 2005. Porten dyker upp från ingenstans och blir en vändpunkt i spelets mytbildning. En måste vara på ofattbara level 999 för att kunna passera den. Portens mystik engagerar många spelare och det tar nästan 10 år av 10 timmar spelande per dag innan en person tar sig dit. Porten var från början byggd ur idén om att ingen skulle kunna komma så långt i spelet (Nordström, 2019, maj 15). Elmgreen & Dragsets serie av verk: *Powerless Structures* innehåller flertalet dörrar du inte kan beträda, dörrar som blir oanvändbara, ibland uppenbart omöjliga att öppna. Som en slags illusion. Dörrarna har ibland skyltar som t.ex. VIP, ADMINISTRATION eller en nödutgång

(Artsy, u.å.). Exempelen jag beskriver berör stängda portar eller ingångar kopplade till ett narrativ. Att porten har en stark betydelse kan jag inte bortse ifrån och samtidigt blir det intressant hur mycket portar jag plötsligt hittar i både den konst och de historier jag sedan innan intresserat mig för. Och jag ser också sambandet till att den igenbyggda butiksentrén i lokalen jag jobbar i fångade mitt intresse.

Saburo Murakamis "Paper-Breaking" (Kami-yaburi) från 50-talet har intresserat mig tidigare genom min fascination för rester av en aktivitet. *Entrance* och *Passage*, är verk och rester från performance där Murakami brutit sig igenom uppspänt brunt papper. I *Entrance* är pappret uppspänt i en öppning mellan två olika rum vilket då öppnar upp något som innan var stängt. I *Passage* är ramar uppställda efter varandra vilket, efter Murakamis performance skapar en tunnel/passage av hål i pappret. Verket var främst utfört av en nyfikenhet från Murakami över vad som skulle uppstå från kollisionen mellan materialet och hans kropp och själ, en slags existentiell befrielse. Vad händer när en kommer ut på den andra sidan? En kroppslig och spirituell visualisering att genom aktionen bryta sig igenom och förflytta sig från en plats till en annan (ARTCOURT Gallery, 2017).

Jag får frågan om porten i mitt arbete är psykologisk? Kanske kan den bli det? Eller kanske en psykologisk metafor men som ter sig i den visuella portens abstraktion. Min idé om porten grundar sig i en undersökning av en visuell form. Både som formen av en ingång men också den *stora draperade textilen*. Min fascination över den har kommit att bli porten. Som ridån på scenen, gardinen hemma, kojan eller tältet. Den draperade ingången har nästan hela tiden funnits i mina arbeten. Genom att använda ordet *PORTEN* ringar jag in många av de former jag fortfarande rör mig kring och det senaste året har porten fortsatt att ge mig tillgång till fler rum.

Representationen

I min praktik använder jag mig av ordet representation för att förtydliga att jag gestaltar objekt, subjekt och rum med hjälp av olika medier. Som att jag gestaltar en kolonn genom att fotografera en kropp invirad i hängande textil metervara och sedan kallar dokumentationen för **Kolonn**. *En viktig egenskap hos en representation är att den gör det representerade indirekt närvarande för användaren.* ("representation", u.å.).

Bild från tidigare del av projektet

I många av René Magrittes målningar finns typiska exempel på representationer – eller representationer av representationer. Jag tänker t.ex. på flertalet målningar föreställande en horisont och ett staffli med en målning föreställande horisonten (Paquet, 2006). Rene Magritte kombinerar också text och bild likasinnade, som i målningen *The Palace of Curtains, III* där en och samma geometriska form finns i två utföranden, den ena föreställande en himmel och den andra med ordet CIEL (franska för himmel). De båda representationerna för himmel står på golvet, lutade mot en träpanel (MoMA, u.å.-b). *One and Three Chairs* av Joseph Kosuth är också ett tydligt exempel på fler representationer i samma verk. Verket består av en möbel representerad på tre olika sätt: en stol på golvet, på väggen ett fotografi av en stol och bredvid den en förstord text med definitionen av ordet CHAIR (MoMA, u.å.-a). Konstnärssamarbetet WiklundWiklund jobbar med ett bildspråk som genom en slags meta representerar föremål genom olika format, medium och skalor. Draperad textil tryckt på textil, ett stilleben tillsammans med en bild av ett stilleben innehållande samma typ av element (WiklundWiklund, u.å.).

Jag intresserar mig för att se något annat i det jag ser. Vad kan den hängande metervaran eller tyget på golvet vara? Kan tyget som ligger på golvet upplevas som en ruin/lämning och hur mycket (eller lite) behövs för att associationen ska uppmärksammas?

Diskussion och reflektion

Det finns ett slags visuellt ofärdigt uttryck i rummet som ger en bild av något pågående. En studie ännu inte klar. Rummet har en frontal komposition – som betraktare känns det naturligt att börja titta från ett håll. Som om jag byggt en scen eller en bild utan kanter. Men trots den frontala kompositionen finns det något som bjuder in till att gå in i bilden, gå runt och bakom. Det stora oblekta tyget kan ses som både en ridå och en fond. Fonden för det som händer framför, ridå för det som händer bakom. Den hänger en bit ut i rummet och bjuder in att gå runt och mellan den och de andra föremålen. Där finns en gardin eller flagga/fana på andra sidan av den gula kulissen med måtten av en dörr. Detaljerna finns om en går in i mellan och nära.

Dokumentationen

Fotografierna i konsthallen är väldigt stillsamma, ett fruset ögonblick i det pågående. Den knappa tiden i konsthallen gjorde att jag satte upp, fotograferade och tog ner arbetet. Att jag kanske ville hålla upp tyget som blev ruinen och att jag kanske ville möblera om under dokumentation igen föll bort – vilket kan störa mig nu. Den aktiva känslan finns mer tydlig i processbilderna från den gamla butikslokalen. Inte bara för att de är just processbilder och att jag kanske finns med i bild. De är också taktila genom lokalen. De ruffa väggarna talar om för betraktaren hur det känns mot handen, det kaklade golvet hjälper att berätta avstånd. I diskussionerna efter min presentation kom vi in på platsspecifik konst. Att jag tar in lokalen så pass mycket i min process att det senare ställer till det när arbetet förflyttas. Och det vet jag också om och byggde egentligen projektet tidigt på intuitionen av att inte göra det för platsspecifikt i just examensarbetet. Just av praktiska skäl – jag visste att arbetet var tänkt att visas på en examensutställning och har då också rättat mig efter det systemet. Men som en lärare sa i diskussionen så är en stor del av min process och praktik just fotografiet och har alltid varit. Och platsspecifikt behöver inte vara i fysisk form utan istället i form av ett foto. Som de foton jag tagit i butikslokalen. Och jag har aldrig gett fotot tillräckligt utrymme egentligen och är nu väldigt intresserad av

att faktiskt göra det. Jag ser det intressant, i min process, hur rummet/lokalen fått påverka mitt arbete. Att trots att jag inte använde väggar och tak liknande som jag brukar är ändå vissa former, färger och val grundade i hur lokalen jag befann mig i såg ut. Utsnittet från den gamla butikslokalen finns fortfarande kvar i konsthallen – storleken på timmerväggen jag jobbade mot, ytan på golvet framför. Samtidigt gjorde bytet av lokal att vissa föremål fick flytta ut från arbetet eller förändras.

Covid-19

Såklart har situationen med Covid-19 påverkat min process och slutresultat och att jag fick tag på butikslokalen var avgörande. Samtidigt har det varit svårt att ta mig an förutsättningarna som har förändrats i och med situationen. Att skolan stänger, en ställer om, sedan får vi komma in i verkstäderna och därefter även in i konsthallen. Jag kunde känna mig stressad över att förutsättningarna förändrades och det påverkade hur jag såg på mitt kommande slutresultat. Kanske hade jag inte behövt konsthallen utan kan se det nu i efterhand som att butikslokalen hade varit fullständig.

Jag är också nyfiken på hur mitt arbete hade sett ut om inte skolan stängde. Jag hade inte haft en och samma lokal att jobba i, arbetet hade troligtvis hoppat mellan skolans olika lokaler. Vad hade hänt då och var butikslokalen kanske en så pass nödvändig plats för mitt projekt att utan den hade arbetet saknat ett viktigt element.

Process och val

Studien innehåller material- och färgval som vuxit fram i en undersökande process. Porten som ramverk genom mitt visuella språk. Språket som består av noggrant utvalda material, sparsamt bearbetade där balansen mellan obehandlat och behandlat är viktig. Det är en lång process innan beslutet sker om det där smala bandet (passpoal) i den oblekta ridån. En process där små överväganden måste tillåtas ta plats och tid innan hantverket. Att passboalen i ena änden är lika viktig som att kanten i andra änden är avriven och vilar på en stege. Att den gula dörrrens tyg har ett tungt fall är viktigt för att göra dörren stadig i sitt

språk. Att ridån är upphängd med små knutar gör den lätt samtidigt som den blir tung genom massan av material och dess fall. Känslan av att den när som helst kan ligga på golvet är påtaglig – *när ridån faller*. Kulissen med dörren står längst fram och ger installationen ett rum. Avståndet mellan ruinen och ridån är viktig för att tillåta något att ske där emellan. Alla dessa val jag gör blir viktiga och jag har lärt mig att förhastade beslut och utföranden sällan sker till arbetets fördel.

Gestaltningen

Samtalet vid opponeringen kretsade mer kring material- och färgval, processen och draperingen. Gestaltningen av porten har blivit mycket mer abstrakt och det är svårt att ta fasta på vad den är nu. Är det metaforen, fysiska porten eller kontrasterna? Och vart i porten ligger min fascination? Som jag skriver tidigare i min rapport är grunden till porten egentligen den stora draperade textilen där porten efter hand ha fått bli ett namn för att ringa in mitt intresse för materialet. Jag kan känna att jag delvis gett den fysiska porten mycket utrymme i mitt arbete fast det i själva verket kanske handlar mer om något annat. Men samtidigt känner jag inte att namnet porten är fel, jag ser det som att porten kan ringa in textilen, stödanordningarna och kontrasterna/motsatserna. För egentligen är det där mitt arbete hamnat och också där porten är och består av. Och ett intresse för kontraster har funnits sedan innan, som när jag tidigare i min utbildning grundat projekt på mötet mellan vävt och stickat. Vävt material som är stumt hopsytt med stickat material som är stretchigt. Och nu fanns kontrasten genom mötet mellan träskivor och textil men även i portens motsatser – öppet/stängt, utanför/innanför, fram-/baksidor.

Mål

I projektets titel vill jag sammanfatta arbetet genom att inkludera *PORTEN* som koncept och namn, samtidigt som jag vill inkludera en aktivitet – en slags ordlek. Att kalla projektet studie *i* porten istället för *av/om* porten är medvetet men det har också skapat frågetecken. Titeln har funnits som en arbetstitel ganska länge medan projektet växt och förändrats och jag ser det orelevant att byta titel i ett slutskede. Projektet i dess hela form inkluderar min uppfattning om porten,

portarna runt om oss och samtidigt är det en undersökning i mitt startade intresse för porten.

Jag har, genom arbetet, hela tiden sett porten mer som en form, begrepp eller namn snarare än den fysiska porten vi rör oss igenom. Eventuellt är det förvirrande att använda mig av ordet port då men samtidigt var mitt syfte i projektet att undersöka vad porten är för mig – min uppfattning. För den fanns också så närvarande innan att jag inte kunde vika av i mitt examensarbete. Jag ville vara öppen för vart porten kunde leda mig och gestalta det. Som jag skrev – *bort från den fysiska arkitektoniska porten, mot metaforer eller också tillbaka till den stöttande kolonnen*.

Sammanfattning och resultat

En svagt lutande kuliss i obehandlad OSB med ett tyg hängande över kanten i samma gula ton som skivan. Tyget har två kvalitéer som möts i en söm som ligger på skivans överkant – viskostrikå och viskossatin. På ena sidan har det samma mått som en typisk dörr i hemmiljö. På andra sidan hänger det blanka tyget ut lite pga. lutningen och avslutas i en gul, välvd frans. Kulissen kan ses som att den har en fram- och baksida men båda sidorna är lika aktiva. Längst bak hänger en stor oblekt bomullsväv. Den är uppsatt med två knutar ca 3 meter upp. Fästpunkterna är långt ifrån varandra och skapar ett mjukt fall och i ena hörnet står en byggstege och håller upp de resterande metrarna tyg. Tyget börjar med en mörkblå passpoal i en våg och avslutas i en avriven kant som vilar på stegen. Hela den bakre delen ser ut att ha blivit lämnad ofärdig. En projektor belyser den med ordet ENTRÉE. På ett halvblankt, ljusrosa podie ligger ett tyg i formationen som om det vore lämnat på golvet. Lämningen har skapat två högar på kanterna naturligt efter att det sakta sänkts ner mot golvet. Föremålen befinner sig en bit ifrån varandra och skapar tillsammans ett rum att röra sig runt i.

STUDIE I PORTEN (/portar)

Jag är intresserad av att lösa upp rummet jag presenterat i detta projekt - kan objekten stå för sig själv i andra lokaler? Kan fotografierna från butikslokalen vara en del av resultatet? Jag är nyfiken på att testa.

Lika mycket som porten var något pågående innan examenskursen började är den i en process och formulering fortfarande. Porten har gått mot ett mer abstrakt uttryck än tidigare och jag känner att den kan bestå av många delar. Där t.ex. kolonnen är en del – en stödanordning.

PORTEN är en pågående diskussion mellan mig, textilen, stödanordningarna och motsatserna.

Referenslista

- Alice i underlandet. (u.å.). I *Nationalencyklopedin*. Hämtad 25 mars 2020, från <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/enkel/alice-i-underlandet>
- ARTCOURT Gallery. (2017). *Exhibitions. Saburo Murakami*. Hämtad 2 mars 2020, från <http://www.artcourtgallery.com/eng/exhibitions/7761/>
- Artsy. (u.å.). *Elmgreen & Dragset. Plus One (2015)*. Hämtad 15 maj 2020, från <https://www.artsy.net/artwork/elmgreen-and-dragset-plus-one>
- Entré. (u.å.). I *Nationalencyklopedin*. Hämtad 12 april 2020, från <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/1%C3%A5ng/entre>
- Kappel Blegvad, M. (Red.). (2013). *Annika von Hausswolff: It all ends with a new beginning*. London: Koenig Books.
- Nordström, T. (Producent). (2019, maj 15). *P3 Spel, Dokumentär: Hemligheternas port* [Radioprogram]. <https://sverigesradio.se/sida/avsnitt/1288698?programid=4090>
- MoMA. (u.å.-a). *Joseph Kosuth. One and Three Chairs*. Hämtad 10 maj 2020, från https://www.moma.org/learn/moma_learning/joseph-kosuth-one-and-three-chairs-1965/
- MoMA. (u.å.-b). *René Magritte. The Palace of Curtains, III*. Hämtad 12 maj 2020, från https://www.moma.org/learn/moma_learning/rene-magritte-the-palace-of-curtains-iii/
- Paquet, M. (2006). *Rene Magritte 1898-1967*. Köln: TASCHEN.
- Representation. (u.å.). I *Nationalencyklopedin*. Hämtad 15 april 2020, från <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/1%C3%A5ng/representation>
- Tapper, M. (u.å.). Narnia. I *Nationalencyklopedin*. Hämtad 14 maj 2020, från <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/1%C3%A5ng/narnia>
- WiklundWiklund. (u.å.). *Objekt och draperingar*. Hämtad 12 maj 2020, från <https://www.wiklundwiklund.com/Objekt-och-draperingar>